

Гордана Јовановић Gordana Jovanović

МОЗАИК mosaic

Мозаик се данас углавном посматра као медиј независан од цртежа или организације која проистиче из било каквог истраживачког поступка, па се често губе из вида ликовни принципи, који се такође односе и на мозаик. Када се каже да је то једна од сликарских техника, често се, погрешно, мисли да је важна само интерпретација. Неретко се мозаик користи за преписивање ликовно већ постављених и решених проблема. При превођењу једног медија у други, фотографије у мозаик нпр., често се губи квалитет првог, а не достиже ликовни и уметнички квалитет другог. Опчињеност предлошком, који је само помоћно средство, замагљује порив и ремети стваралачки процес, негирајући, на крају крајева, и саму технику. Циљ постаје потреба да се покаже успешност у вештини дочаравања, преписивања ефеката који су резултат процеса претходног медија. Овакав приступ сужава слободан и креативни увид у тему.

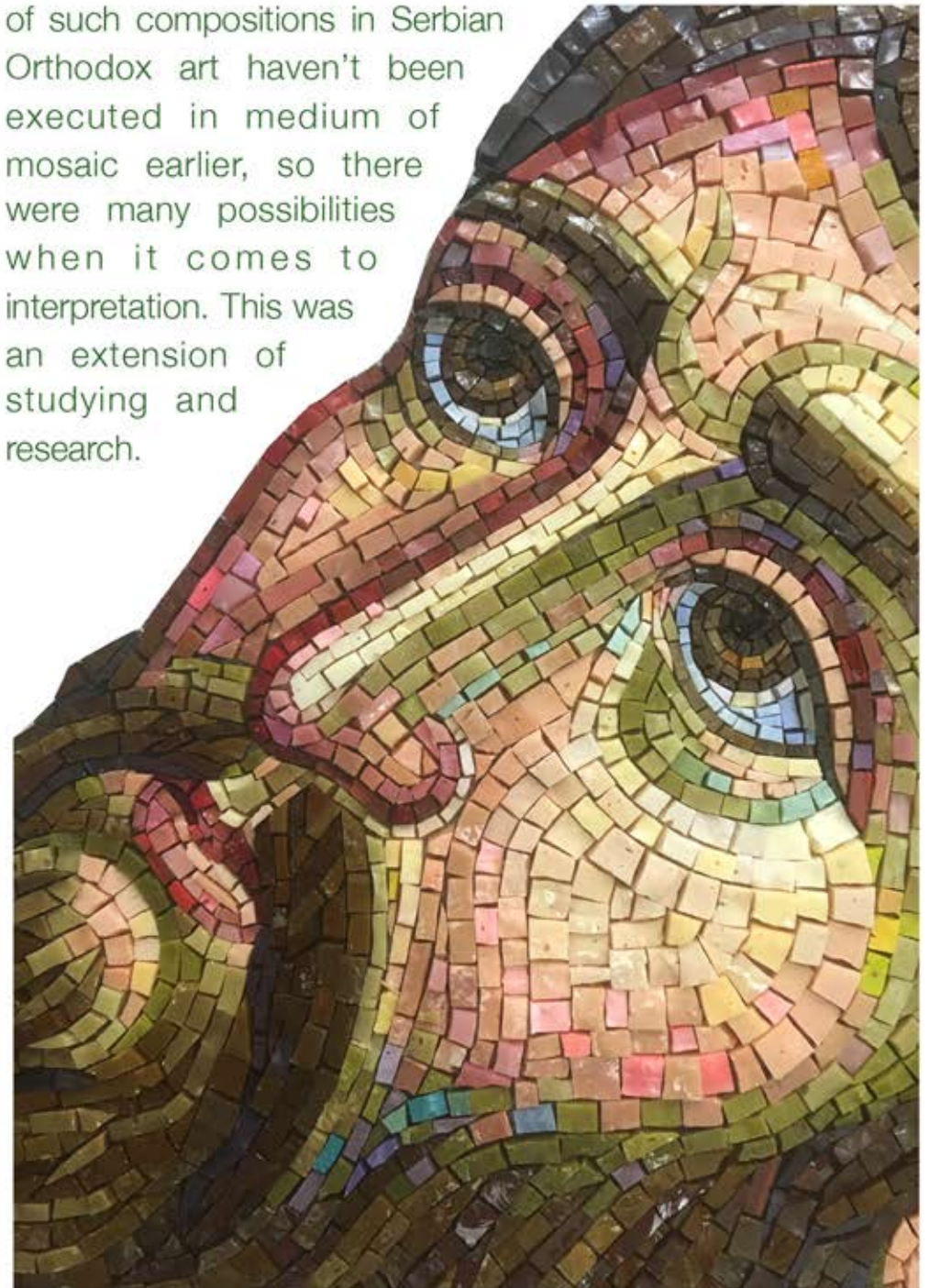
Nowadays, the art of mosaic is usually perceived as an independent medium, in no connection with drawing or organization caused by process of research, and so the sight of some ever existing artistic principles, that also apply on mosaic, is often lost. When it is said that mosaic is 'one of the painting techniques', there usually appears a mistake that is that only interpretation matters. It is frequently used to again rewrite problems that are already set and solved. Through translating media, one to another, photography to mosaic for example, the quality of the first is most often lost, while the artistic value of another remains elusive. Captivation by visual examples, that should be used just as an auxiliary tool, blurs the cause and disrupts the creative process, while denying, in the very end, the technique itself. The aim becomes successfulness in skill of reinterpretation, rewriting effects that are result of process of the previous medium. This approach narrows down free access to the subject.

Moji prvi radovi u mozaiku, posle studija, bili su u oblasti crkvene umetnosti. Pravoslavna ikonoграфија обухвата каноном прописане теме, па је задатак мозаика интерпретативни. Изазов је био у томе што већина таквих композиција у српској православној уметности није извођена у мозаику у ранијим периодима, па су могућности интерпретације биле велике. То је био наставак учења и истраживања.

After the studies, first of my works in mosaic technique were in the field of sacred art. Orthodox iconography contains subjects presumed by canon, so the task of mosaic is interpretative. The challenge manifests in the fact that most

of such compositions in Serbian Orthodox art haven't been executed in medium of mosaic earlier, so there were many possibilities when it comes to interpretation. This was an extension of studying and research.

Byzantine art treats form in a very specific way. It intentionally deviates from naturalism while building its own artistic language. Byzantine artist wasn't afraid of realism. When he perceived and draw nature, he would liberate form from the unnecessary, leaving it completely functional in transferring the message. It seems as if realism was either too much or not enough narrative. All of that is known to us, but the way artist of that period contemplated and created becomes much clearer when you begin this iconographic adventure.

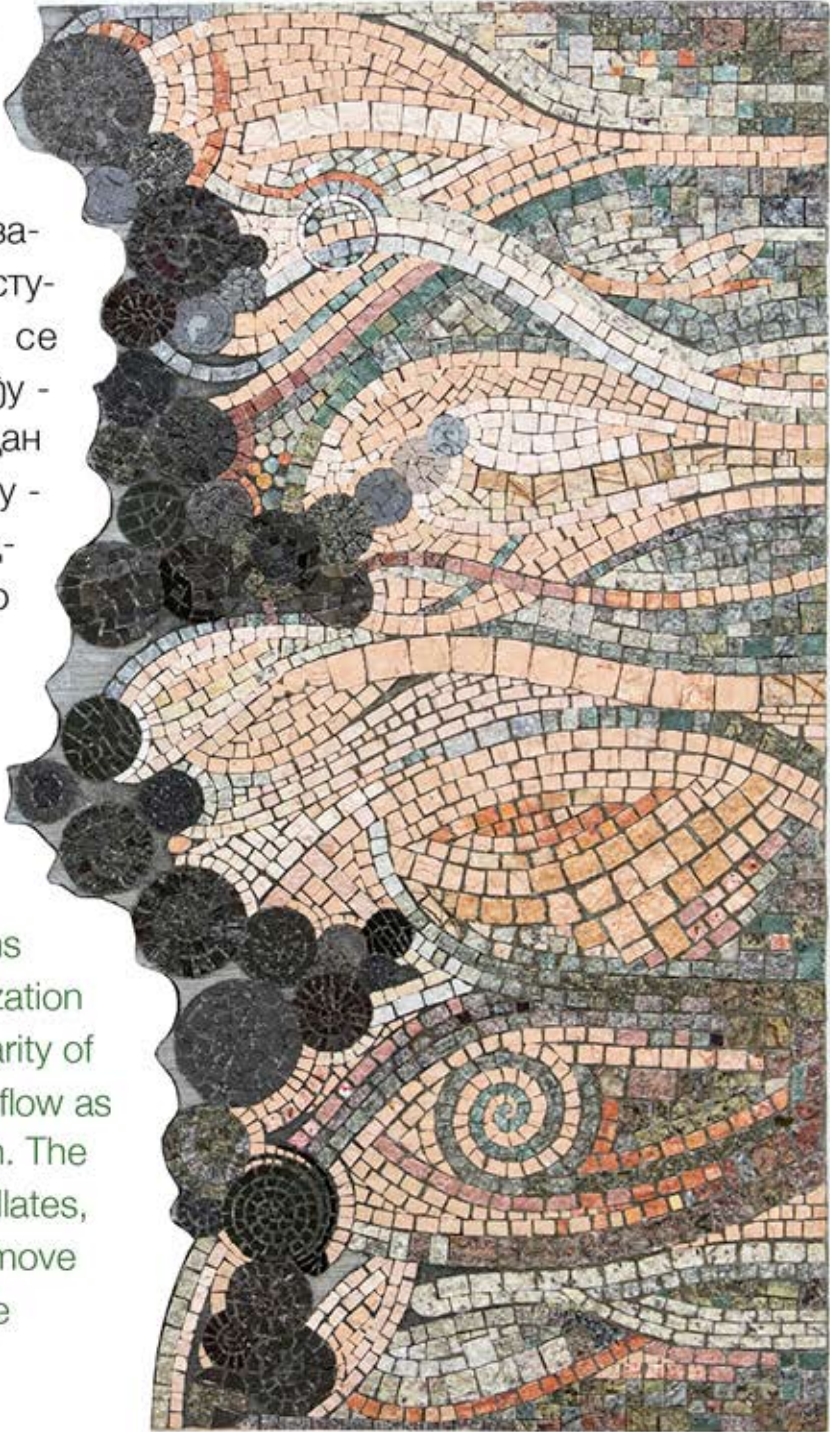
Византијска уметност третира форму на специфичан начин. Тенденциозно одступа од натурализма градећи посебан ликовни језик. Византијски уметник се није плашио реализма, него је посматрајући природу, и цртајући, мењао и ослобађао форму од сувишних детаља, да би она била потпуно функционална у преношењу поруке. Чини се да је реализам био недовољно или превише речит. То је познато, али на који начин је деловао, и како је размишљао уметник тог времена, постаје јасније када се упустите у ту иконографску авантуру.

У мом раду ми је важно да развијем цртеж, који је почетак процеса визуелизације, и који ми даје наговештаје могућег решења у мозаичарском материјалу и поступку. Линеарност цртежа се повезује и са током и са међу - простором. Процес је флуидан и осцилирајући, што ми омогућава да се крећем напред-назад, евоцирајући мисли о теми која ме је подстакла.

In my work, to me it is very important to develop a drawing, the beginning of visualization process, that gives me glimpse of possible solutions when it comes to materialization in form of mosaic. The linearity of drawing is connected with flow as well as with space between. The process is fluid and it oscillates, which gives me ability to move back and forth, evoking the theme that inspired me.

Теме мојих радова су опште и увек присутне, феномени који се простиру кроз време, означавани именима која се мењају. Мења се и форма, али не суштина, иако је често замагљена придодатим значењима. Заокупљени свакодневицом и личном историјом, заборављамо да је и сећање подложно промени, и како нам у евоцирању, увек по мало измиче истина, коју потом надограђујемо.

Subjects of my works are general and ever-present, phenomena that spreads through time, marked with names that change. The form changes as well, but not the essence, though it can often be made vague by the added meanings. Preoccupied by the present and personal history, we forget that memories tend to transform, and while evoking them we unintentionally leave out tiny bit of truth that we make up for by imagining.

У покушају да визуелизујем своја размишљања о одвајању имена од личности (божанства нпр. Персефона), о томе какве процесе и појаве је оно повезивало и означавало, без потребе да их тумачим, желим да се крећем у интимистичком подручју комуникације које је довољно пространо да у њему буду равноправни посматрач и уметник. За мене, острво је било које копно у плавој и топлој колевци цивилизације. Ако на њему расте и једно дрво, оно сведочи о свим људским ритуалима. Историја његове врсте је дужа од људске историје. То је сан о слободи.

While trying to visualize my thoughts about separating name from the person (e.g. goddess Persephone) about what kind of processes and occurrences it had connected and marked, without any need to explicate them, i want to move through intimate area of communication that is spacious enough both for artist and observer to exist in as equals. To me, an island is any land in the blue and warm cradle of civilization. If a single tree grows on it, it is a testimony of all human rituals. History of its species is longer than human's. That is a dream of freedom.

Биографија

Рођена 1972. године у Ахену, Немачка. Дипломирала на Факултету ликовних уметности у Београду, одсек сликарство, 2009. године. Члан Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС) од 2010. године. Живи и ради као самостални уметник у Београду.

Контакт

имејл адреса gogijovanovic@gmail.com

инстаграм [@sonjinamama](https://www.instagram.com/sonjinamama)

Biography

Born 1972. in Aachen, Germany. Graduated from Faculty of Fine Arts in Belgrade, painting section in 2009. Member of ULUS since 2010. Lives and works in Belgrade.

Contact

email adress gogijovanovic@gmail.com

instagram [@sonjinamama](https://www.instagram.com/sonjinamama)

Списак радова List of works

Пролеће *Summer* 9cm x 9cm x 9cm

Крштење Господње *Baptism of Jesus* 3m x 5m,
деталј detail

Цветна недеља *The Entry to Jerusalem* 2.9m x 4.9m,
деталј detail

Света Олга *Saint Olga* 1.4m x 3.2m
деталј detail

Крштење Господње *Baptism of Jesus* 3m x 5m,
деталј detail

Персефона *Persephone* 100cm x 100cm

Персефона *Persephone* 9cm x 9cm x 9cm
(обе слике) (both pictures)

Маска *Mask* 24cm x 25cm

Без назива *No name* 24cm x 25cm

Горгона *Gorgon* 65cm x 76 cm

Острво *Island* 9cm x 9cm x 9cm

